

2, 3, 4, 5, 6, 7... Казвате, че всички числа сж произлѣзли отъ единицата. Значи, отъ нея е произлѣзло всичко въ свѣта. Споредъ нашитѣ знания, обаче, единицата е дробъ отъ едно абсолютно цѣло. Това цѣло не се дѣли, но въ отношенията си къмъ другитѣ, къмъ всички останали нѣща въ свѣта, то създава частитѣ. Следователно, за всички математически единици, или числа, като 1, 2, 3, 4, 5, 6... , казваме, че тѣ представятъ части отъ абсолютното цѣло, или отношения къмъ това цѣло. Значи, абсолютното цѣло нито се дѣли, нито се увеличава — то е постоянна величина. Когато се казва, че Богъ е неизмѣненъ, подразбираме Вѣчното Начало въ свѣта. Каквито обяснения да се даватъ за това Вѣчно Начало, Богъ външно остава неразбранъ. Той може вжтрешно само да се разбере. Никакви обяснения не могатъ да помогнатъ за Неговото разбиране. Какъ ще описватъ характера на човѣка? Като ви даде едно богато угощение, това е най-доброто описание на неговия характеръ.

Едно трѣбва да имате предъ видъ: всѣко нѣщо има своя опредѣлена цена, свое строго опредѣлено предназначение. Цената на всѣко нѣщо е точно опредѣлена, както тази на монетитѣ. Имате единъ български левъ — знаете цената му. Имате една златна английска монета — и нейната цена знаете. Често златнитѣ пари се изравняватъ съ книжни, но това е само привидно изравняване. Казвате, запримѣръ, че единъ златенъ левъ се равнява на 20 лева книжни, но това е привидно, а не истинско изравняване. На сжщото основание, всѣка способностъ, всѣко чувство и желание, всѣка мисль въ човѣка иматъ своя опредѣлена стойностъ, своя опредѣлена величина. Какво се изисква отъ васъ? — Да имъ дадете съответна цена. Това е законъ, който трѣбва да се спазва. Този законъ има приложение при самовъзпитанието на човѣка, затова казвамъ: Не надценявайте, нито подценявайте нѣщата! Щомъ знаете този законъ, не казвайте, че отъ васъ човѣкъ нѣма да стане, нито казвайте, че като васъ другъ нѣма. Не говорете нѣща, които не знаете. За да се произнесе нѣкой за себе си, че отъ него нищо не може да излѣзе, той трѣбва да мине презъ всички фази на човѣшкото развитие и тогава да каже последната си дума. Спирамъ се предъ единъ брѣмбаръ и виждамъ, какъ се движи, хвърчи нагоре-надолу, изучава нѣщо, работи, намира нѣкакъвъ смисль въ живота, а човѣкъ, съ високо съзнание за себе си, седи предъ него съ увиснала глава и намира, че животътъ нѣма смисль. Брѣмбарътъ